

ABONAMENTS

Barcelona, mèdia, ... 2 Ptas
Catalunya i territoris de la República, ... 21
Espanya, ... 24
Amèrica, ... 24
Països convenients postal, ... 24
Altres països, ... 24

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIO: BARCELONA ADMINISTRACIO: RAMBLA CATALUNYA, 64 - TEL. 70150

MARIA FORT, 37 i 39 - TELEFON 19003

Tot i l'existència de l'eix Ber-
lin-Roma-Tòquio, el Japó ha
cregut convenient afiliar

Acció anglo-francesa a Espanya

per LEON BLUM

Tornem a les coses serioses. M'he esforçat per traçar la línia d'una acció comuna d'Anglaterra i França en l'assumpte txecoslovac. Voldria fer el mateix respecte a l'assumpte espanyol. Txecoslovàquia i Espanya són els dos camps on lluiten en aquest moment les forces de la guerra i les forces de la pau. Tal vegada la tranquil·litat d'Europa estigui amenaçada d'una manera menys aparent — i sovint menys aparent — per les batalles de Catalunya que per les negociacions de Praga. Però el perill és més acut; pot durar encara més; les seves relacions encara més profundes.

Pel que es refereix a l'acció anglo-francesa, s'ha creat cert llast de dependència entre els dos problemes? Heus ací el que jo crec i faré tot el possible per no forçar el meu pensament.

Anglaterra està menys indirectament interessada que França a mantenir, contra les maniobres de Hitler,

En el país dels facciosos

Queipo de Llano, el cònsol italià a Sevilla i el governador de Còrdova, grans traficants de divises

Gibraltar, 6. — Mentre arribaven de Sevilla a Algeciras els dos jutges de primera instància per a pronunciar sentència en l'assumpte dels processos per contraban de divises, Tòquio, cònsol italià a Sevilla, arribà a Gibraltar, procedent de la dita capital, d'una manera oberta comprà al·lò 500.000 pessetes en bil·lets del Banc de Burgos, que pagà amb lliures esterlines.

Aquest mateix senyor és el que introdueix els bil·lets de Banc a La Línea i a Sevilla. Tòquio acostuma a venir regularment a Gibraltar per a realitzar aquí el tràfic de divises per compte de la banda de traficants que estan les seves xarxes per tot el territori rebel. Un altre traficant d'emvergadura és Alons Cardenas, amic íntim de Queipo de Llano, que acostuma també a venir regularment a Gibraltar amb la mateixa finalitat. El mateix Queipo de Llano es troba interessat en aquest negoci, com es prova pel fet del seu compte-corrent personal al Banc de Gibraltar, en el qual abans de la guerra no tenia un cèntim.

El cònsol italià Tòquio i Cardenas gaudeixen d'immunitat amb les autoritats duaneres. En efecte, el primer és italià, i les autoritats rebels temen provocar el disgust de Mussolini si comprometen aquell en l'assumpte del contraban. Quant a Cardenas, amic de Queipo de Llano i nomenat per aquest governador de la província de Còrdova, està també lliure de les sancions duaneres. Resulta, doncs, que no s'ha pogut portar mai a aquest assumpte del tràfic de moneda. — Agència Espanya.

EL SUBMARI ALEMANY "U-29" S'ENDUU LA PLATA DEL MARROC

Tànger, 6. — S'ha sabut que durant la matutina del dissabte passat estacionaren davant l'edifici del Banc d'Estat del Marroc a Tetuan diversos camions militars espanyols que carregaren 8.250.000 pessetes de plata hassani. Custodiats per mariners alemanys, els camions es dirigiren a Ceuta, on es féu càrrec de la càrrega de plata el comandant del submarí alemany "U-29", el qual salpà després amb rumb a un port alemany. — Agència Espanya.

EL DOMINI ALEMANY SOBRE EL PAIS BASC

Londres, 6. — El periòdic "Financial News" d'aquí publica un article sobre la situació de les indústries siderúrgiques basques. Recorda les dificultats amb què topà Franco pel fet que a la seva entrada a la ciutat més de la meitat dels obrers bascos fugiren de la regió.

Afegeix textualment: "Des d'aquesta època, de 280 a 300 enginyers alemanys i un gran nombre d'obriers especialitzats de la mateixa nacionalitat han ingressat en la indústria siderúrgica del país basc. Igualment són enginyers alemanys els que controlen la major part de l'aparell mecànic del port de Bilbao".

A aquest respecte interessa assenyalar que el periòdic rebel "Unidad", de Sant Sebastià, del 2 d'agost, publica la següent notícia de Santander:

"S'ha celebrat a Comicas, a la propietat Robafin, que fou ocupada durant molts anys per Calvo Sotelo en les seves vacances d'estiu, la inauguració de la nova línia de l'Audiol social alemany". Hi assistiren representants de les autoritats espanyoles, el cònsol alemany a Santander i cap de l'organització nacional-socialista i altres autoritats. Tingué lloc un banquet, al qual seguí una animada festa, que durà fins a molt entrada la tarda.

En aquesta finca els alemanys residents a Espanya descansaran durant llurs vacances. Ha arribat ja el primer grup; els altres s'aniran renovant de tres en tres setmanes. — Agència Espanya.

L'afer Sandys

No se'n tornarà a parlar fins després de les vacances parlamentàries

Londres, 6. — Han quedat últims els informes referents al cas Sandys que, com es recorda, tant de revòlució a ésser tractat a la Cambra dels Comuns.

S'espera que així que es reprenguin les sessions, els Comuns s'ocuparan novament d'aquest assumpte, estudiant la qüestió en el terreny del Dret, de la facultat que tenen els diputats d'intervenir en l'assumpte anomenat "secrets d'Estat".

La Comissió parlamentària que havia estat designada per a esvair aquest assumpte, ha deixat momentàniament d'actuar, en espera que passin les vacances parlamentàries. — Fabra.

L'EPIDEMIA DE PARALISI S'ESTEN

Londres, 6. — S'estén a altres regions l'epidèmia de paràlisi infantil. Després dels casos registrats a Swansea, n'han estat declarats altres en tres diferents comitats.

Han mort dos nens dels hospitals a Hve Sussex; altres set continuen en tractament al dit hospital.

Altres tres nens han mort a Suffolk, víctimes de l'epidèmia.

Han estat declarats morts dos nens a Grimsby i a Lincolnshire. — Fabra.

Espanya en el tauler

Burgos no contesta, Roma ho lamenta--diu--¿Es Berlín que ho impedeix?

¿Què faran Londres i París davant d'aquesta resistència?

Serem nosaltres els únics obligats a retirar els voluntaris?

Londres, 6 (per telèfon). — Limitem la nota d'un d'aquests darrers dies a comentar que l'ajornament en la resposta de Franco a la Proposta del pla de retirada de forces estrangeres d'Espanya comença a preocupar els cercles polítics anglesos. Avui aquesta nerviositat ja ha aparegut en públic. El corresponent diplomàtic del "Times" publica una nota en la qual s'expressa clarament aquesta preocupació del Govern britànic perquè Franco no ha contestat encara, amb tot i que fa un mes que rebé la proposta anglesa. Lord Halifax ha enviat instruccions a Sir Robert Hodgson, l'agent britànic a Burgos, perquè expressi a Franco que el Govern anglès li sap greu aquest ajornament i que, per tant, hauria d'enviar una resposta com més aviat millor.

Com és sabut, fa nou mesos que Franco acceptà en principi el projecte de retirada de voluntaris, i fa estrany que ara no es decidís a contestar una cosa o altra, sobretot tenint present que el Govern de la República contestà ja el dia 23.

Sembla que Lord Perth va expressar al comte Ciano el desig d'Anglaterra d'obtenir una ràpida resposta. El comte Ciano va manifestar que igualment el Govern italià deplorava aquest retard. A més, sembla que M. Bonnet, el ministre francès d'Afers Exteriors, ha parlat d'aquest assumpte amb l'encarregat d'Afers britànic a París durant una de les seves darreres conferències.

La impressió que hi ha a Londres és que adhuc després d'aquest recordatori que ha estat enviat a Franco, no és de creure que pugui arribar aviat cap resposta. Si el sentiment expressat pel comte Ciano a Lord Perth és el que caldrà arribar a la conclusió que el retard de Franco a contestar no obedi a una pressió d'Itàlia, sinó més aviat a una pressió germanica. Indiscutiblement, no hi ha d'haver avui cap raó per part d'Itàlia a mantenir aquest silenci de Franco; Itàlia està interessada. Igual que altres països, a qui pugui arribar-se a un aranjament satisfactori i ràpid de l'afer espanyol per tal de poder veure entrar en vigència aviat el pacte amb Anglaterra. És de creure, doncs, que de Roma no puguin venir més amenaces per la tranquil·litat europea.

D'altra banda, són més aviat els alemanys els que tenen un interès constant a mantenir aquesta intranquil·litat. I cal afegir que segurament la pressió dels japonesos a la frontera de Xangai formava part d'una jugada combinada d'escacs damunt d'aquest gran escaquer mundial. Indubtablement, aquest ajornament de la resposta de Franco representa també que la mà d'Alemanya reté aquest peu peninsular.

Londres, 6. — Una informació oficial anunciava, anit passada, que el Govern anglès, preocupat pel silenci de Burgos relatiu a la retirada dels combatents estrangers, havia encarregat al seu agent a l'Espanya facciosa que demanés a Franco una contestació ràpida i concreta. També havia estat encarregat l'agent anglès de demanar la resposta de Burgos a la tramesa de les altres dues comissions, una relativa als bombardejos de les ciutats obertes, i una altra referent

als bombardejos dels vaixells mercants neutrals. La nota anglesa sobre la retirada dels combatents estrangers fou enviada fa precisament un mes, i Burgos ha guardat el silenci més absolut, demostrant de nou la seva mala fe, que es destaca encara més davant l'actitud lleial del Govern republicà.

Ara es comprèn als cercles polítics britànics, adhuc als conservadors fins ara favorables a Franco, que els facciosos, és a dir, els italians i els alemanys, no volen retirar els combatents estrangers. — Agència Espanya.

LA PREMSA ANGLESA TE MOLT POQUES ESPERANCES

Londres, 6. — La premsa londinenca observa amb disgust el retard de les "autoritats" de Burgos a donar a conèixer el seu punt de vista sobre el pla de retirada de voluntaris, que els fou comunicat fa ja més d'un mes, i que fou acceptat pel Govern republicà.

El "Times" escriu sobre el particular:

"Després d'un mes, el quarter general franquista no ha tramès encara cap comunicació. El retard és certament molt difícil de justificar. És cert que el comandament nacionalista ha estat molt preocupat recentment en els camps de batalla, però després de tot, accepta el pla en principi ja fa nou mesos, i aquest no ha sofert cap modificació de principi des d'aleshores. El Govern de Barcelona accepta el pla el 27 de juliol. Després d'aquesta data, Lord Perth, en una de les seves converses amb el comte Ciano crida l'atenció del Govern italià sobre aquest retard, i el ministre d'Afers Exteriors contestà a l'ambaixador que el Govern de Roma lamentava el retard tant, almenys, com el Govern de Londres".

El "Daily Telegraph" escriu:

"Sir Robert Hodgson rebé l'encarrec de comunicar a l'administració de Franco, la importància que les potències interessades atribuïen a la ràpida entrada en vigor del pla. Però les informacions que es posseïen a Londres no permetien creure que aquesta gestió pogués aportar una prompta contestació de Burgos". — Fabra.

La premsa francesa

"EL CAMI DE PARIS A ROMA PASSA PER BURGOS"
diu "L'Action Française"

"HI HA SILENCIS QUE REPRESENTEN UNA CONFESSIO"
"L'Ordre"

Paris, 6. — La maniobra comença novament. Mentre Londres protesta a Burgos perquè els facciosos no han contestat la nota relativa a la retirada dels combatents estrangers, Mussolini i Hitler li haurien impedit acceptar-la. La gestió de l'agent anglès no l'indrà cap resultat. Hi ha silencis — acaba "L'Ordre" — que són més eloqüents que les paraules. Hi ha silencis que representen una confessió. — Agència Espanya.

Una nota del departament de Finances

Sols els «Serveis d'administració de la Propietat Urbana de Barcelona», i els organismes previstos pels decrets de la Generalitat, són competents per a celebrar contractes, cobrar lloguers i realitzar altres actes d'administració de finques urbanes

El Departament de Finances de la Generalitat de Catalunya ha fet pública la següent nota:

"Davant de reiterats i diversos enquestes relatives al règim administratiu de l'estat, el Departament de Finances ha de fer públic que mentre no s'ajunten els Decrets que la Generalitat, en ús de les seves facultats constitucionals i estatutàries, té dictats sobre règim de la Propietat Urbana a Catalunya, només són competents a Barcelona, per a celebrar contractes d'inquilinat i cobrar l'import dels lloguers, així com per a realitzar qualsevol altre acte d'administració de finques urbanes, els SERVEIS D'ADMINISTRACIÓ DE LA PROPIETAT URBANA DE BARCELONA dependents de l'esmentat Departament, i a la resta de Catalunya, els organismes previstos en els abans al·ludits Decrets".

Les baixes italianes al front de Llevant, del 13 al 24 de juliol

Els diaris italians segueixen publicant les llistes de les baixes que ha tingut l'exèrcit italià d'operacions a Espanya. L'afany de donar publicitat a aquestes llistes, que hom troba reproduïdes a la primera pàgina de la premsa feixista italiana, respon principalment al desig del Duce de continuar exhortant prop de Franco una acció política preponderant, desig que el feixisme italià recorre refrescant tot sovint la memòria dels sublevats espanyols respecte als armaments de tota mena que han posat a la seva disposició i les xifres indicadores de la seva contribució de sang.

La nova factura d'aquest gènere que presenta a Franco el senyor Mussolini comprèn les baixes que han experimentat les seves tropes al front de Llevant durant les jornades que van del 13 al 24 de juliol passat, i ve a constituir una rèplica del que els franquistes havien dit que a l'esmentat front, després de l'ofensiva sobre Tortosa, els italians solament havien col·laborat amb la seva artilleria de llarg abast i l'aviació. Mussolini vol donar a entendre, de més a més, que les seves tropes del front de Llevant han actuat sempre a primera línia, la qual cosa no és pas certa; en primer lloc perquè tothom ho nega, i en segon lloc perquè en aquest cas haurien estat molt més importants. De totes maneres, cal reconèixer amb tota imparcialitat que tractant-se de tropes de segona línia i de baixes que s'han produït en un període d'onze dies, la llista que reproduïm a continuació no està gens malament.

Ací la llista, tal com la publica "Il Popolo d'Italia":

Oficials morts	27
Idem ferits	140
Idem desapareguts	1
Soldats morts	205
Idem ferits	1.473
Total	1.846

EE. UU.

Corrigan resultà ferit per l'entusiasme popular

Nova York, 6. — L'aviador Carrigan es veu obligat a fer lli momentàniament, per ordre del seu mèdica, a conseqüència d'una lleugera ferida al ventre rebuda, sens dubte, durant l'exhuberant manifestació d'entusiasme del públic neorlorquí, el dia de la seva arribada.

L'aviador podrà, no obstant, molt aviat, assistir a altres recepcions que han estat organitzades a honor seu. — Fabra.

UNA MALALTIA DESCONEGUDA

Suessa (Estat de Michigan), 6. — Una misteriosa malaltia ha causat aquesta setmana la mort a sis nens i amenaça a molts altres.

El doctor Gui Akumski, comissari de Sanitat de l'Estat, ha reunit a tots els doctors que s'han ocupat de la dita malaltia per tal d'intenar establir les seves causes.

Sembla que la nova malaltia és deguda a una bacteria desconeguda encara que ataca el budell gruixut.

Els laboratoris encarregats de practicar els anàlisis s'han vist fins ara incapaces d'emetre un diagnòstic. — Fabra.

A L'AVIADOR CARRIGAN JA LI HAN AIXECAT EL CASTIG

Nova York, 6. — La suspensió de la llicència necessària per a volar als Estats Units ha quedat sense efecte, passats els dies decretats de càstig.

Per tant, l'extraordinari i rar aviador pot tornar a actuar lliurement. — Fabra.

Itàlia s'adhereix al conveni dels Estrets

ES L'UNICA MANERA DE PODER VIOLAR BE

Roma, 6. — La "Gazeta Ufficiale" publica un decret lli aprovant l'adhesió d'Itàlia a la Conferència Internacional de Montreux, relativa al règim dels Estrets.

El decret té efectes retroactius al 2de maig de 1938. — Fabra.

L'agilació terrorista a Palestina

S'han produït agressions contra els jueus, en alguns establiments, i hi ha hagut víctimes

Jerusalem, 6. — L'activitat terrorista ha estat extraordinària durant el dia d'avui. Ultra els incidents ja comunicats anteriorment, s'han registrat nombroses agressions contra individus i colònies jueves. Per altra part, han estat agredides igualment diverses persones i establiments àrabs, i han resultat en conjunt diverses víctimes d'ambdós bàndols.

També la força pública ha sofert algunes baixes, en les intervencions que ha fet per a dispersar els contendents. — Fabra.

AGRESSIO CONTRA UN POLICIÀ ÀRAB—A UN TERRORISTA LI HA ESCLATAT UNA BOMBA A LES MANS—COMBAT A JERICHO

Jerusalem, 6. — En el recinte de la ciutat vella ha estat agredit a trets un policia àrab, el qual ha estat atès amb a trets, ferint greument un paísa. Els agressors han fugit.

Per altra part, un àrab que portava una bomba que pensava llançar contra la presó jueva, ha mort en esclatar-li l'artefacte a les mans.

A la carretera de Jerusalem a Jericó s'ha registrat un combat en el transcurs del qual ha mort un soldat britànic. Els terroristes s'han dispersat, després de sofrir elevades pèrdues.

Dos funcionaris municipals àrabs han estat agredits entre Jaffa i Tel Aviv. — Fabra.

Mussolini. — Si enraones massa, tu i Valerió podeu anar a Avinyó.
Pius XI. — No l'excolleix, que l'acompanyarà a Santa Elena.

Generalitat de Catalunya

PRESIDENCIA
Adhesions
Donem a continuació una nova llista de les adhesions al President de Catalunya rebudes a la Secretaria de la Presidència, amb motiu del segon aniversari del 19 de juliol:
Els elements de la 30 Divisió: Uns catalans de la 98 Brigada Mixta: Narcís Albanel; Rafael Ley; Angel Ubaldin; Salvi Camps; Antoni M. Loderi; S. Armengol; Concepció Guasch; Andreu Abey; Agustí Sucarrats; Enric Pereferrer; Maria Aladós; Joaquim Sans; Joana Comes; Enlli Riusch; Vicenç Boixada; Lluís Peiris; Balbí Comes; Pere Mallorquí; Nativitat Simó; J. Rodríguez Joanola; Josep Bus; Esteve Coromina; Jaume Coromina; Agnès Martí; R. Miravet; Ramon Pallarès; Irene Gelada; Maria Golada; Miquel Cardona; Joan Corones; Lluís Pagès; Maria Cabarroquis; Teresa Estanyol; Ramir Vila; Mendi Cruanyes; E. Morató; Doroteu Morató; Joaquim Coas; A. Capdevila; Teresa Lloveres; Francesc Faltiver; Joan Torres; R. Balmayor; Joan Soler; Narcís Tí; Joaquim Riquer; Josep Cren; T. Berran; Albert Bastina; Angel Sària; Josep Alós; Miquel Garriga; Joan Noguer; Arcadi Corners; Joaquim Balmayor; Francesc Malagelada; Pere Joanola; Camil Estre; Artur Jovant; Pere Oliveres; J. Rodríguez Joanola; Josep Vall; Joan Mascort; Josep Piquer; Josep Negre; Concepció Vall-Mosera; Enric Colom; Cecília Font; Juli Colom; Josep Ribera; Lluís Lerrat; Angela Frontera; Jaume Ribera; Angela Dars; Dolores Camprubi; Sallades Bruix; Isidre Camps; Antoni Guri; Josep Bauli; Ramon Pla; Maria Gomis; Pau Planells; Llorenç Homs; Aneta Vilanova; Maria Homs; Ramon Planells; Carlos Vilanova; Antoni Gib; Felip Mateu; Àlvaro Alenany; Glòria Riera; Josep Robert; T. Abelló; Antoni Perramon; E. Villuendas; L. Villuendas; Lluís Estragués; Miquel Bour; E. Armengol; Mèrcè Santalalla; Angel Ferrer.

Subsecretaria de la Presidència
El sots-secretari de la Presidència, senyor Martí Roura, va rebre ahir la visita de l'ex-ministre senyor Mols i la del diputat del Parlament de Catalunya senyor Riera.

GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL
Visites
El conseller de Governació i Assistència Social estigué ahir al matí al seu despatx oficial, on despatxà amb el Director General de Sanitat, senyor Sauret. També va rebre les visites següents: el Comissari general d'Ordre Públic, senyor Paulí Romero; l'Inspector de Serveis, senyor Vázquez; una representació de l'Ajuntament de Berga; una representació de l'Ajuntament de Terrassa; l'alcaldia d'Igualada; el senyor Canturri, diputat al Parlament Català; el senyor Martí Barrera, president de la Comissió de Responsabilitats; el senyor Oliva, comissari municipal de Puigcerdà; el sots-secretari de Relacions, senyor Cluses; i el Director dels Serveis de Censura, senyor Ricard.

AGRICULTURA
Cal prendre mesures pels incendis dels boscos
Davant dels nombrosos incendis registrats aquests darrers dies als boscos de Catalunya i per tal d'evitar que la repetició d'aquests sinistres arribés a comprometre seriosament la riquesa forestal catalana, la Conselleria d'Agricultura s'adreça per mitjà de la premsa a la ràdio a tots els ciutadans en general, recordant-los l'obligació que tenen d'adoptar totes les mesures adients encaminades a evitar la declaració dels incendis dels boscos i particularment les fixades pel Govern de la Generalitat en les instruccions del 29 de maig del 1933, que regulen els aprofitaments en boscos de propietat particular i llur policia.

EL TEATRE

Concurs de la Comissió Interventora dels Espectacles Públics de Catalunya
10.500 pessetes per a les millors obres de teatre, catalanes o castellanes
La necessitat de crear un veritable teatre de per a la guerra, un teatre que mantingués pures les més autèntiques essències de l'art, recull les inquietuds del nostre poble i les orienta vers l'esdevenidor, obliga la Comissió Interventora dels Espectacles Públics de Catalunya a convocar un concurs d'obres teatrals que sigui, a la vegada, exponent de la nostra realitat i plasmatge dels nostres anhels.
S'ha cap concepte no pot el teatre, romandre allunyat de la nostra realitat de cada dia, per trágica i cruel que sigui, sense oblidar que a cada moment que cau, a cada pedra que es mou sota l'impuls revolucionari que vol dir renovador — va unit el germen transformador d'un règim social completament fracassat. Els homes, en avanç constant vers l'ideal de pau en què ha de basar-se la societat moderna, senten inquietuds i alanyes de superació que el teatre ha de recollir, transformant-se en l'element aglutinant indispensable a tota convulsió col·lectiva.
Poc seria el valor del nostre teatre si no aconseguís tal propòsit. I per què creiem que ha d'exercir aquesta missió, i pot fer-ho, com a estímuls nostres autors que senten i viuen la tragèdia horrible que travessa el nostre Poble, convoquem aquest concurs, que es regirà per les següents BASES:
Primera. — Les obres hauran de tenir, com a element principal, escenes de la nostra lluita. Aquests elements, que no hauran de quedar limitats a incidències dels fronts, constituiran un element d'estímul i d'orientació per al poble i per als combatents fent-los comprendre per què i pel que lluiten.
Segona. — Les obres, sense limitació d'actes ni de procediments, podran ésser escrites, indistintament, en català o en castellà.
Tercera. — Els autors hauran de comptar que el repertori va destinat a formacions teatrals que alternaran llur actuació al front i a la retaguarda i procuraran que no sigui excessiva l'acumulació d'elements ni dificultosa la seva presentació.
Quarta. — Les obres hauran de presentar-se mecanografiades, a la Secretaria Tècnica d'Autors i Mestres Compositors de la Comissió Interventora, carrer de Fontanella, 7, primer, fins a les set del vespre del dia 15 de setembre.
Cinquena. — No es faran públics els noms de les persones que componen el jurat fins després de tancat el termini d'admissió de les obres.
Sisena. — Una vegada fet públic el veredict, els autors no premiats podran recollir llurs obres en el termini improrrogable de quinze dies, passats els quals les obres seran destruïdes.
Setena. — Una vegada atorgats els premis, el Jurat podrà assenyalar les obres que cregui recomanables, les quals seran estrenades a mesura que les circumstàncies ho permetin, si els autors hi accedeixen prèviament.
Vuitena. — El Jurat no podrà partir cap dels premis i únicament podrà declarar desistit el concurs en el cas que cap de les obres presentades no reuneixi el mínim de dignitat artística exigible.

PREMIS
Els premis a concedir són els següents:
Primer. — 5.000 pessetes.
Segon. — 2.500 pessetes.
Tercer. — 1.500 pessetes.
Quart. — 1.000 pessetes.
Cinquè. — 500 pessetes.
Barcelona, 5 d'agost del 1938.

El secretari de la Secretaria Tècnica d'Autors i Mestres Compositors, Manuel VALLDEPERES

REUNIO DEL SECRETARIAT DE RELACIO DELS PARTITS REPUBLICANS D'ESPANYA
Dijous passat es va reunir el Secretariat de Relació dels Partits republicans d'Espanya. Assistiren a la reunió els vocals propietaris de tots els partits que integren el Secretariat. Els delegats dels partits republicans que van anar a París a la Conferència organitzada pel "Ressement" universel pous la pau" donaren compte dels seus treballs a l'esmenada Conferència, i especialment de l'acte públic que se celebrà a París el dia 29, en el qual prengueren part Eduard Rangaol, per Acció Catalana Republicana; Enlli Alonso, per Unité Republicana; Andreu i Abelló, per Esquerra Republicana de Catalunya; Enlli Baeza Medina, per Izquierda Republicana; i Marcel·lí Domingo. L'amanat actiu fou presidit pel professor Albert Bayet, prestigiós republicà de França. També presidí el pastor Jerezueli.

Es va acordar continuar a l'exterior les gestions que s'estan realitzant dirigides a l'enfortiment dels sentiments democràtics universals; establir contactes permanents amb les institucions i partits polítics estrangers d'ideari democràtic i liberal. També es decidí l'edició dels discursos pronunciats a l'acte de París i es prengueren acords encaminats a l'enfortiment de relacions entre les diverses forces polítiques republicanes representades en el Govern de la República.

SOLIDARITAT INTERNACIONAL
Els artistes anglesos al costat de la República espanyola
Exigeixen que es restablen el dret del Govern espanyol a comprar armes
Londres. — La premsa comenta la visita que al Downing Street, número 10, han fet l'actor Lewis Casson, l'artista Colmud Dubac, el cantant o radio John Gross i l'escriptor a més Carmel Haden Grues. Aquesta comissió anà a l'Almirallat al primer ministre anglès, en nom i representació de més de 700 companys, un document en el qual sol·licitaven que s'ajudés l'embarcament d'armes que passés sobre el Govern legítim d'Espanya.

Fent-se interpret a Anglaterra dels treballs realitzats per la Conferència per Pau celebrada a París i davant els informes sobre el bombardeig de les ciutats obertes en aquella Conferència emesos, la Campanya de les Arts acordà adreçar-se amb aquest escrit a Mr. Chamberlain.

La petició la firmaren, com s'ha dit, més de 700 artistes prestigiosos, figures destacades de l'escena, de la música, de les lletres, etc., de Londres. En ella es lamenta la continuació dels bombardeigs de les poblacions a pesar de les protestes del Govern anglès — i es demana, per raons d'humanitat, que es restablen l'innegable dret a comprar armes que té el Govern republicà espanyol, com el tenen els governs legítims.

"Nosaltres, els signants — diu la petició — escriptors, artistes, actors i músics de la Gran Bretanya, fem constar el nostre horror davant el bombardeig sistemàtic de les poblacions no combatents a les ciutats d'Espanya i lamentem el fet que els dits bombardeigs continuïn a pesar de les protestes adreçades als facciosos pel Govern britànic. Per raons humanitàries demanem, per tant, al Govern de Sa Majestat que realitzi totes les gestions que calguin per a restablir el dret del Govern espanyol a proveir-se d'armes defensives, especialment de canons antiaeris, que essent armes totalment i completament de defensa, es necessiten urgentment per a la protecció de la població civil".

Entre els signants d'aquest document figuren: Valentin Ackland, Kay Ambrose, Martin Armstrong, Vernon Bartlett, Vanessa Bell, Jacob Epstein, Louis Golding, Kingsley Martin, Liam O'Flaherty, H. G. Wells, etc.

REUNIO DEL SECRETARIAT DE RELACIO DELS PARTITS REPUBLICANS D'ESPANYA
Dijous passat es va reunir el Secretariat de Relació dels Partits republicans d'Espanya. Assistiren a la reunió els vocals propietaris de tots els partits que integren el Secretariat. Els delegats dels partits republicans que van anar a París a la Conferència organitzada pel "Ressement" universel pous la pau" donaren compte dels seus treballs a l'esmenada Conferència, i especialment de l'acte públic que se celebrà a París el dia 29, en el qual prengueren part Eduard Rangaol, per Acció Catalana Republicana; Enlli Alonso, per Unité Republicana; Andreu i Abelló, per Esquerra Republicana de Catalunya; Enlli Baeza Medina, per Izquierda Republicana; i Marcel·lí Domingo. L'amanat actiu fou presidit pel professor Albert Bayet, prestigiós republicà de França. També presidí el pastor Jerezueli.

Es va acordar continuar a l'exterior les gestions que s'estan realitzant dirigides a l'enfortiment dels sentiments democràtics universals; establir contactes permanents amb les institucions i partits polítics estrangers d'ideari democràtic i liberal. També es decidí l'edició dels discursos pronunciats a l'acte de París i es prengueren acords encaminats a l'enfortiment de relacions entre les diverses forces polítiques republicanes representades en el Govern de la República.

SOLIDARITAT INTERNACIONAL
Els artistes anglesos al costat de la República espanyola
Exigeixen que es restablen el dret del Govern espanyol a comprar armes
Londres. — La premsa comenta la visita que al Downing Street, número 10, han fet l'actor Lewis Casson, l'artista Colmud Dubac, el cantant o radio John Gross i l'escriptor a més Carmel Haden Grues. Aquesta comissió anà a l'Almirallat al primer ministre anglès, en nom i representació de més de 700 companys, un document en el qual sol·licitaven que s'ajudés l'embarcament d'armes que passés sobre el Govern legítim d'Espanya.

Fent-se interpret a Anglaterra dels treballs realitzats per la Conferència per Pau celebrada a París i davant els informes sobre el bombardeig de les ciutats obertes en aquella Conferència emesos, la Campanya de les Arts acordà adreçar-se amb aquest escrit a Mr. Chamberlain.

La petició la firmaren, com s'ha dit, més de 700 artistes prestigiosos, figures destacades de l'escena, de la música, de les lletres, etc., de Londres. En ella es lamenta la continuació dels bombardeigs de les poblacions a pesar de les protestes del Govern anglès — i es demana, per raons d'humanitat, que es restablen l'innegable dret a comprar armes que té el Govern republicà espanyol, com el tenen els governs legítims.

"Nosaltres, els signants — diu la petició — escriptors, artistes, actors i músics de la Gran Bretanya, fem constar el nostre horror davant el bombardeig sistemàtic de les poblacions no combatents a les ciutats d'Espanya i lamentem el fet que els dits bombardeigs continuïn a pesar de les protestes adreçades als facciosos pel Govern britànic. Per raons humanitàries demanem, per tant, al Govern de Sa Majestat que realitzi totes les gestions que calguin per a restablir el dret del Govern espanyol a proveir-se d'armes defensives, especialment de canons antiaeris, que essent armes totalment i completament de defensa, es necessiten urgentment per a la protecció de la població civil".

Entre els signants d'aquest document figuren: Valentin Ackland, Kay Ambrose, Martin Armstrong, Vernon Bartlett, Vanessa Bell, Jacob Epstein, Louis Golding, Kingsley Martin, Liam O'Flaherty, H. G. Wells, etc.

El Koh-i-noor a tornat a la seva torre
El Koh-i-noor ha tornat a la Torre de Londres!
Es un esdeveniment per a Anglaterra.
El Koh-i-noor no s'urt mal, excepte per les coronacions.
Però el Koh-i-noor ha volgut acompanyar els sobirans a París i aparèixer a l'Elisabet damunt la diadema que portava la reina.
Des del palau reial de Londres, un camió el va tornar a la Torre. Viatge tan memorable com solemne. El Koh-i-noor val el seu pes de diamant: cent vint mil lliures esterlines.
El camió anava escoltat per vuit detectius del Scotland Yard, tots armats.
Això prova que el Koh-i-noor continua essent tractat amb el respecte que convé a la seva edat i a les seves aventures.
S'assegura que hi hagué un temps en què les bèsties paraven, temps que hom enyorava de vegades, com si el nostre no fos, en tots sentits, el seu digne successor, i com si no tinguéssim cap idea d'exemples del que les bèsties podrien dir. M'agrada preten que si la guàrdia que corre pogues parlar diria moltes coses. Però ningú no pensa mal en el que diuen els diamants si es posaven a deprimir aquestes pobres lliures records.
El Koh-i-noor, podem estar-ne segurs, no protesta pas que la seva història és breu. I és que, amics, acaba de complir quatre-cents anys. I a la seva carrera no està acabada.
El Koh-i-noor, el nom del qual significa "Muntanya de Llum", ens ve de l'Àsia. Els d'amants han jugat sempre un rol important a l'Àsia. Tot-hom coneix, almenys d'òdia, l'intèrpret viatger al qual la descoberta d'un diamant màgic li valdria una felicitat eterna. Ningú no ignora que la possessió d'un tal talisman confereix virtuts, permetent de passar pel feu sense cremar-se, i per l'aigua sense mullar-se, a menys que no sigui l'equivalent de la prestància d'un àngel guardià que a la nit atura el vostre cap. A les valls ombrívols com als cims gloriolosos on mai cap mortal no ha posat el peu, la intervenció dels talismans va sempre coronada pel màxim èxit.
De fet, el Koh-i-noor simbolitza, entre les famoses pedres precieuses que han passat per la Història, el valor militar.
Quan arribà a la Gran Bretanya per primera vegada, a bord del balandir "Medea", anava acompanyat del major Mackensson, un oficial al qual la seva distinció havia designat per a una missió tan important. Els diaris de Londres escrivien aleshores que la "Muntanya de Llum", després d'haver simbolitzat combats i revolucions de deu generacions, venia finalment a recompondre el valor anglès arribant a les costes llunyanes d'Anglaterra.

En 1567 el Koh-i-noor havia estat descobert a les mines de Golconde, que no s'accontentaven de viure a llur reputació. Kootub Khan era aleshores rei de Golconde. Però es basà contra els mogols. Els mogols venenoren i el Koh-i-noor passa de Golconde a Delhi l'imperial, on fou agregat a la persona mateixa del gran Mogol, al seu coll. Fou a Delhi que un cèlebre viatjant francès — el qual havia abandonat el domicili patern de molt jove i malgrat els consells del seu pare veié el Koh-i-noor. Gràcies a l'extrema complacència d'Aurangzeb, aleshores mogol, pogué agafar-lo i sospesar-lo. Fou el primer — i probablement el darrer europeu — si hom exceptua els representants de la Cort d'Anglaterra — que hagi estat admès mal a un semblant honor. Tavernier assegurà que era gros com la meitat d'un ou de gallina i que pesava 900 carats.

El Gran Mogol estava assegut al seu tron, mentre el francès examinava el diamant que li havia estat presentat damunt un plat d'or.

En 1739 Delhi fou envaït per Nadir Khan el sagnari. Un massacre tingué lloc. Segons els uns hi hagué cinquanta mil morts; segons els altres, vuit mil. El cert és que el trofeu de guerra del qual s'enorgullí més el vencedor fou el Koh-i-noor.
Però l'Afganistan vella... Les conquestes d'Ahmed foren tan decisives com ho havien estat les de Nadir... I el Koh-i-noor — sempre ell! — passà als reis de Kabul... Però un rei de Kabul fou traït pel seu germà i empresonat. En un mur de la presó va aconseguir amagar, sabent què ja us ho poden imaginar... El germà el trobà. Però aviat, al seu torn, havia de fugir... I se l'endugué.

Rungit Sing, rei de Lahore, tingué una gran satisfacció a cobrar el títol... Però sabia que posseïa el Koh-i-noor, i hom diu que "en el seu esperit es feia un gran treball per a poder-se'n".

De moment ceteri molts d'ners a l'estranger. L'altre assegurà que no posseïa el diamant. Aleshores Rungit Sing, per privar la desgracia del diamant, féu empresonar el Koh-i-noor. Però no tenia res per menjar... Mori de gana, es decidí a donar el diamant, tant més quan tenia por que el matessin.

Després d'haver-lo rebut, Rungit Sing es retirà immediatament, sense dir ni una paraula, i adués sense ajudar el Koh-i-noor.

Més tard, Rungit Sing portà el diamant en gran pompa... Quan el capità Osborne fou rebut a la seva cort, escriví que el "cop d'ull" era extraordinari.

"Les cames encadenades, damunt un tron d'or, vestit de blanc sense cap altre ornamet que una regiera de perles i el cèlebre Koh-i-noor, després de raigs del seu ull únic, estava assegut el lleó de Lahore."

Dues hores abans de morir, el lleó reclamà el Koh-i-noor...

Mentre es trobava encara en possessió del Gran Mogol, aquest havia fet afilar el Koh-i-noor per un venecià. El venecià el reduí a dos-cents setanta-nou carats, que és el que pesava el més passat al front de la reina Elisabet... Però el venecià, en comptes de retribució, hagué de pagar deu mil rúpies de penyor "per haver malgastat la matèria..."

...
Vingueren els desordres de Lahore, les insurreccions... El Koh-i-noor passà del tresor dels maharajats sota la protecció de les bànties angleses. I d'allà a Anglaterra...

Un fragment del diamant pesant cent trenta-dos carats diuen que havia estat molt de temps a mans d'un camperol de l'Índia, el qual se'n servia com a pedra fígar...

Sembla que donava molt bon resultat.

Diada de la Cultura i del Combatent
Avui, a les onze del matí, al Casal d'Esportista Estat Català de Gràcia, se celebrà la inauguració oficial de la Biblioteca, amb l'assistència de les autoritats de Catalunya i de l'honorable President Yllis Companys. Serà ofert un vi d'honor a les autoritats i delegacions polítiques i culturals assistents a l'acte.

A dos quarts de cinc de la tarda, presentació dels Elenes Catalans de Guerra, de la Federació Catalana de Societats del Teatre Amateur, amb el programa següent:

Primer. — "Nada! en temps de guerra", de Lluís Capdevila.
Segon. — "Un dia de novembre", de J. Roig i Guàrdia.
Tercer. — "Comiat a tren d'alba", de Ramon Vinyes.
Quart. — Recital de poesies íntimes del poeta del poble Rafael Masip i Farragó, del seu llibre a punt de publicar "Camins de dolor..." "Poesmes de la nostra guerra".

Parlaments al·lusius a la diada, per J. Navarro Costabella i Roc Boronat.

Cap allà l'any 1924 Tomàs Garcés publicava una bella antologia de poemes catalans que duia per títol "Els Poetes d'Àra".
Jo, aleshores, era un infant dels que van a l'escola, i a l'escola mateix trobava els diminuts fascicles de l'antologia, els quals ens servien de text per a llegir i per a altres exercicis. Cada volum, dins uns tapes llises de cartolina violada, contenia l'obra triada d'un poeta. Gairebé tots van ésser llegits per nosaltres, i els nostres quaderns s'anaven enriquint amb les belles mostres que de cadascun havíem pres. L'obligació d'escollir un poema de cada llibre, diferida sovint fins al darrer moment, ens feia alguna cosa ens havia còp i una noia general es definia en nosaltres. Volíem la poesia, a més de pura, simple de llegir, d'imatgeria assequible i prompta, la versos fàcils i entenedors de rima. Josep Carner començava d'entendre-se les nostres preferències més unànimes amb les estrofes de "Com el Vallès no hi an res", les quals, sense que hi hagués una entesa prèvia, van contaminar-se d'una llibreta a l'altra. Certs poemes del mateix Carner, o d'altres autors, ens cridaven l'atenció pel bon record que en guardàvem de si mai ens havien estat llegits. Que nosaltres començàvem a llegir i a pensar el significat d'un poema era una raresa.

Va ésser per mitjà del seu llibre "Els Poetes d'Àra" que jo feia conèixer amb Joan Salvat-Papasseit. El seu opuscle em fou llurat sense advertiments previs, i els versos, donat l'estat i la preparació de les nostres idees, em produïen una impressió estranya, com si el llibre em parlés d'un món inasportat. Per l'efecte extern, que era el primer que buscàvem, els versos de Salvat eren diferents de tots els que havíem conegut. Trencats en diverses ratlles, absents d'ells els punts i les majúscules, de vegades escrits amb la pàgina apaisada, eren el primer contacte que valgué tenir amb la poesia. Le corrent "modernista". Per a la nostra exigència no eren allò més indicat. Ens feien grècia amb uns mots arreplegats, ens intriguaven alhora per la totalitat del sentit; copàvem una imatge encara no vista enlloc: "Els ulls de l'estimada brillen com els d'un gat", o una altra ja observada, que ens quedava precisada i justament cenyida:

"La plaça rosgeja el vidre glaçat.
Quantes molles no hi deixa."

La connexió completa sempre ens quedaria per

Record de Salvat Papasseit
per OSVALD CARDONA
ter, enloerats entre tantes coses. — "Tot això un antiquari no ho sabria comprendre" — deia un altre vers. Hi hauríem afegit: — Ni un antiquari ni els nois de bata llistada.

Salvat-Papasseit va morir en aquells temps. El seu nom ha anat irradiant-se i potser ja és, entre els poemes de la seva època, el que més ha fet escrivre. Els nois d'aleshores creixíem, mentre tant, ens avèiem a trobar tot sovint al diari i a la revista la discussió i l'elogi dels versos que "no sabem comprendre". I, per fi, a força d'anys, ara que ja ens atrevim a tenir idees i a manifestar-les, he cregut descobrir la intriga: difícilment els infants s'entendrien; difícilment entendrien Salvat-Papasseit perquè, en el fons, era un infant com ells. Ara, que ja comencem a sentir la recança d'haver perdut aquell tractament, i quin bo que donés de llegir els poemes de Salvat, ingenu i revolucionari com les criatures!

Aprofitem que aquests dies s'acaba el calorós aniversari de la mort de Salvat. I acabem d'assenyalar, també, el segon aniversari de la guerra.

Si relacionem l'actualitat d'un moment amb la professió de l'escriptor, veiem que ni un any ni dia no són res sobre ell, que l'actualitat perd la gràcia de cada dia per a prendre una gràcia de perennitat. La missió de l'escriptor no és altra que guiar, bellar les impressions que va rebent en el seu pas per la vida, fixar-les, cenyir-les estilitzar-les, i amb aquestes embelliments, deixar-les per a les gentes altres, que les recolliran i estimaran per sempre. El "moment actual" de l'escriptor és "sempre". Capaç de viure'n d'anterior a la seva presència, deixar els que ha viscut per als qui el seguiran després. Per assolir aquest èxit no hi ha cap donar-se bonament a una idea i servir-la quan escriu. Aquesta idea és la veritat revestida de formes diverses. Un afany de llibertat l'ha ajudada incessantment, la con-

Resistim i ataquem
Al Sanatori Tres Torres ha mort en plena joventut el redactor del nostre col·legi "Trebalt", Guerau Martí-Puente.
Rebim la redacció del col·legi i la família del final l'expressió del nostre més sentit condol.

OBITUARI
PERIODISTA TRASPASSAT
Al Sanatori Tres Torres ha mort en plena joventut el redactor del nostre col·legi "Trebalt", Guerau Martí-Puente.
Rebim la redacció del col·legi i la família del final l'expressió del nostre més sentit condol.

tres costums, els amics, les converses inútils amb les quals esmercem bona part de cada dia; són aquests carers per on passem, la causa on vivim, els objectes vulgars de damunt la taula, etc. Tot això tan divers i tan complex, incoordinable quasi, contribueix a la nostra formació i a fer-nos sentir bé o malament a la terra. És el resultat del temps, ajuda a definir la nostra vida de la manera més externa que vulguem, però fugaç com és, àrida de canvis, que imperebilitat de seguida són el que diferencia un any de l'altre. L'escriptor ha de viure amb el i extraure aquests avantatges de ciutadania perquè vagi revivint la seva actualitat immarcescible.

Salvat-Papasseit sabé comprendre aquests canvis i la necessitat de fixar-los. Els records de la infantesa el tenen suggestiu. Sovint es complau a refer-los temors que no tornaran mai més. Són imatges cruels d'una vida agraïda; ha guardat fusta al moll; els primers pantalons llargs, rostit de fola per als adolescents, li deixen un gust amarg. Ésent noi el anava a comprar el pa:

"Jo penso en aquell temps que anant a cercar el pa em menjava la torna... si era caca ensucrada."

Reportaria també una conversa de velles i a vegades cana en prolixitats galbèrrimes. Això no serà més que actualitat. Tornem a nosaltres els records del seu temps, una visió dels anys que ja deuen ésser molt diferents dels nostres. La casualitat fa que alguns puguin rebrotar, com el del pa que acabem de dir, i així, aquest aspecte de les actualitats materials que els escriptors han de veure, queda demostrada bellament per l'expressió de Salvat, encara no superada.

M'he referit a un record que va cadentment remot alhora que se m'aferra. Salvat-Papasseit em sembla més actual ara que no ho fou en els temps que els llibres d'"Els Poetes d'Àra" em servien de mostra per a l'exercici. Sento aquest enfortiment i enderme aquell home, el qual no valgué conèixer en persona, com un combatent que manca a les files dels de bona voluntat, com l'escriptor que ha treballat el seu "moment actual", que és, viu o mort, realitzar perquè hagué d'ésser recordat, llegit i comentat cada dia, en qualsevol època.

Record de Salvat Papasseit
per OSVALD CARDONA
fiança en un futur immediat o llunyà l'ha feta prosperar; la sinceritat l'ha feta vencer.
Per això he evocat el nom de Joan Salvat-Papasseit i el record que en mi apareix; perquè entre els escriptors de la Catalunya moderna és ell precisament el que aplega (més que cap altre, potser) una major proporció d'aquelles qualitats. — "Encara no he escrit mai sense mullar la ploma al cor esbafat" — confessa quan la mort ja l'empenyia. Aquesta confessió tan senzilla és palesa en tot fragment de la seva obra.

Es plaça en la lluita. Lluitar de llibre estant. Els seus manifestos, els seus folis, fins els seus poemes, revelen un delit per aquella lluita que no havia d'ésser acabada. Constants tothora, insatisfets sempre, demostren que la sinceritat no l'abandonava mai. S'enfronta a tot: no escull els enemics i es bat cara a cara amb els que es presenten, llançant deflacions i impropis contra tot allò que no és sincer com ell, o que, a l'inrevés d'ell, es conforma vege batalla. Per a fer ressaltar el seu clam altera la tipografia (això seguint un corrent de la moda que ell aprofitava d'una manera gelosa). La fe se li torna inesgotable: dirien que ell ha definit el concepte de la vida i el servei fre en un "dema" que es converteix en símbol d'allò desitjat i inasportable, que ell estima, que el coneix tant bé que fins pot enyorar-ho. L'enyor de demà és alludit i glossat més d'una vegada. "Tot l'enyor de demà" li serveix per a cantar les gràcies del dia d'avui.

Aquest miratge del "dema" de Salvat-Papasseit és l'exemple del nostre "moment actual", com si tot el nostre moment no fos sinó el "dema" que anem enyorant una mica més cada dia, sense que per això el tinguem menys definit. Nosaltres volem viure demà; hi ha una fe i una confiança que ens hi obliga, i anem ixant els

A Anglaterra han tingut lloc unes maniobres aèries importants, de caràcter defensiu, amb aparells nous. En les cir-

LA PUBLICITAT

circumstàncies que travessa Europa, aquesta manifestació de la potència aèria d'Anglaterra fa l'efecte d'un avís...

HE VIST UNA MARE

Pelegriatge trágic i dolorós per aquestes carreteres de Catalunya, quan l'altiu invasió pretenia dominar-la, vaig veure una mare. Moltes mares, amb el dolor d'haver d'abandonar la llar i les coses més estimades pujades a preu de sacrificis de llargues anyades d'estalvi i de treball. He vist una mare, moltes mares, amb un farcell a l'esquena, per tot bagatge, carretera avant, fugitives de la barbàrie i del crim. El dolor, però, es covava dintre. Crec en el poder últim de cada na. Falt al davant l'adversitat, perquè es nodria d'esperances.

No afortunats els nostres esguards a presenciar la desfilita punyent d'una evacuació, l'espectacle ens arribava a emoció. No se sap el que és la guerra fins que et faueja al viu de la carn i de l'esperit. Catalunya, que de la guerra en sabia només a través dels episodis espaiats d'un bombardeig o de l'absència — ja massa llarga —, d'uns milers dels seus fills, ha hagut de contemplar, adolorida, aquest nou dolor de la guerra: la invasió de part del seu territori — migrada part, en terreny — menys migrada quant a espiritualitat. I aquesta invasió de Catalunya ha fet el miracle d'ajuntar voluntats i agermanar encara més la gran família catalana. I de conèixer-nos i estimar-nos més els catalans. Dolor de la guerra! Dolor que ha posat al roig viu la sensibilitat d'un poble i ha fet descobrir sorprenents del temps i la solidaritat i l'esperit antifeudista de les nostres dones.

Jo voldria, avui, guanyar per l'emoció del record, reflectir amb la paraula precisa, el noble concepte que, en el transcurs de la guerra, la dona ens ha de merèixer. L'esforç de superació, l'abnegació, l'heroisme anònim amb què, a cada minut, i a cada hora d'aquests moments de prova, d'angoixa suprema, de centenars i milers de mares, han respost a la provocació. Qui podrà oblidar aquella dona que substeix el fill en el lloc de treball. Aquella altra que, mort per la metralla el fruit de la seva entranya, acut al primer perill a socórrer els seus conculatons. I aquella altra, tot amor, tot generositat, que vesteix la brusa blanca de la caritat per guarir les nafres dels ferits?

Potsar comença d'esser hora de pensar a emiliar, bomeuats com s'escan aquesta mare que tots haurem vist. Aquesta mare anònima, abnegadament patriòtica, que, tot sabent que pareix per a la guerra vol córrer el risc de tots els dolors per continuar: infantant. Infantant, però, que respon al desig de criar fills per a un esdevenidor més llure, més humà, base sobre la qual recolza el sacrifici d'avui. Jo he vist una mare d'aquesta mena. L'he vista fustejada pels esquixos de la metralla criminal llançada des dels avions negres. L'he vista caminar per la carretera, exorde interminable, bastit de penes i de dolors. I l'he vista somrient, encara. Arrapat a la mamella, famolen, el petit farcelllet de carn rosada, insensible a la tragèdia, xucla avariciósment la vida d'ella. Quin camí seguirà? No ho sap. Ella va endavant, fugitiva del terror i de l'extermini. Va endavant, carretera enllà, perquè l'instint li diu que per aquesta dracera trobarà la llibertat. L'aturem, en el camí:

— Digneu, bona dona. Per què fugí?
— Enjo dels lladres, dels assassins.
— I per què fugí sola?
— L'home s'ha quedat allà, com truint refugis i fortificacions. S'hi ha quedat voluntàriament. Ell diu que la guerra és abans que tot.

— I, a més de l'home, hi teniu altres parets?
— Sí, hi tinc el fill gran, de divuit anys. És soldat. No és massa fort, que diguéssim. La guerra, però, m'el tornarà més fort que no era.

— No us ha recat d'haver d'abandonar-ho tot?
— Res no m'importa, si guanyem la guerra. I la guanyarem. I després que l'hauré guanyada, tornarem a aixecar la casa, amb el nostre treball.

Jo recordo avui aquesta escena, perquè tinc la seguretat que haurà estat repetida per tots els camins. I la recordo, sobretot, per homenajar modestament totes aquestes mares ignorades, que passen silenciosament, per tots els camins de la nostra guerra, amb l'esperança del dolor al pit i un alè d'esperances a l'ànima. Les recordo perquè elles són l'exponent magnífic de la nostra lluita. I — per què no dir-ho? — la lluita més aprofitable d'aquesta terrible dolor de la guerra.

He vist una mare, exemple viu, inconfundible d'aquestes mares de la nostra guerra. Quantes i quantes no s'hi haurà coneguda, que rebia el dolor amb un somriure, i davant la mort d'un fill, n'engendraren un altre amb l'esperança d'engendrar un home per a la llibertat i per a la pau?

J. CID I MULET
(De "Meridiana")

ELS FESTIVALS DE LA "LLAR DEL COMBATENT CATALÀ"

POLONIA

El coronel Beck ha tornat a Varsòvia
Varsòvia, 6. — El coronel Beck, ministre de Relacions Exteriors, ha tornat a Varsòvia després de la seva visita oficial al Govern d'Oslo i una breu detenció a la capital alemanya. — Fabra.

El Primer Lord de l'Almirallat anglès el visitarà a Gdynia
Varsòvia, 6. — S'espera l'arribada del Primer Lord de l'Almirallat anglès, senyor Duff Cooper, el qual s'entrevistará amb el coronel Beck a Gdynia. — Fabra.

INDIA
El desbordament d'aigües rius inunda 4.000 pobles
Lucknow (Índia), 6. — Segons comunica l'agència Reuters, a causa d'haver-se desbordat alguns rius i molts dels seus afluents, 4.000 pobles de les províncies reunides es troben sota les aigües per les inundacions que s'han produït.

S'han organitzat socorsos molt ràpidament i nombroses embarcacions es dediquen a treballs de salvament de milers dels habitants de la regió refugiats en els llocs propers.

A fi de coordinar aquests treballs de salvament es creu que el Govern ordenarà una investigació de la situació per mitjà d'avions.

Les línies ferroviàries es troben tallades en diferents punts. — Fabra.

FRANÇA

Ha mort Charles Cupuis, director honorari de l'Acadèmia de Ciències Polítiques
París, 6. — A l'edat de 78 anys ha mort el senyor Charles Cupuis, membre de l'Institut i director honorari de l'Acadèmia de Ciències Polítiques. El desaparegut era autor de nombroses obres sobre Història i sobre diplomàcia. — Fabra.

REPUBLICA ARGENTINA

S'ha celebrat la sessió inaugural del Congrés antirracista i antisemita
Buenos Aires, 6. — Avui ha tingut lloc en aquesta capital la sessió d'obertura del Congrés contra les tendències i idees racistes i antisemites. — Fabra.

Atracament important

Els lladres roben una caixa plena de monedes d'or, diamants i valors
Buenos Aires, 6. — Uns bandits han atracat un individu que havia trobat un cofre contenint 150 quilos de monedes d'or, diamants i valors.

Es diu que es tracta del tresor d'un virrei espanyol anomenat Sobremonte, que fugí quan la invasió anglesa. — Fabra.

ALEMANYA

El rècord de vol d'alcària ha estat batut
Berlín, 6. — L'avionador Drechsel ha batut el rècord d'alcària en vol a vela, aconseguint l'altura de 7.070 metres. — Fabra.

Els recercadors de la Bíblia són acusats d'activitats contra la pàtria i condemnats a severes penes
Bremen, 6. — Han comparegut davant el Tribunal de Justícia d'aquesta ciutat trenta "recercadors de la Bíblia". Entre els processos hi ha diverses dones i un menor d'edat. Tots ells han estat condemnats a severes penes de presó.

Eren acusats, entre altres coses, d'activitats contra la Pàtria, per suposades propagandes en la joventut, perquè defugís complir el deure militar i també entre el personal produïent de materials per a la guerra a fi que cessessin en la seva producció.

El processat que era conceput com a cap d'aquesta organització, s'ha negat a contestar l'interrogatori a què ha estat sotmès. S'ha limitat a dir: "Jesús romangué mu davant Pilat Jo sóc el seu deixeble i també romancé mu". — Fabra.

UN METGE OPERA UN FERIT DE BALA AL COR I LI SALVARA LA VIDA

Frankfurt del Meín, 6. — El doctor doctor Lener, metge cap de l'hospital municipal de Magúncia, ha practicat una intervenció quirúrgica de cor, que és molt comentada als cercles científics de tot el país.

Un jove havia estat ferit de bala al cor. El projectil entrà per a l'orella dreta i sortí per l'esquerra i produí una gran ferida, tant que el diagnòstic fou de mort inevitable.

Davant d'aquesta perspectiva el doctor Lener ha volgut provar la cura de totes dues arietes. Realitzada l'operació, el ritme cardíac ha reaparegut i la vida del ferit ha estat salvada.

Els conflictes a l'Extrem Orient

Han cessat les hostilitats a la frontera nipo-soviètica i continuen pacíficament les negociacions

Els ambaixadors d'Alemanya i d'Itàlia maniobren activament a Toquio

Toquio, 6. — Després del primer examen de l'informe oficial relatiu a la recent entrevista Shigemitsu-Litvinov, es declara als cercles autoritzats de Toquio que "l'assumpte de Xang-kufeng es troba actualment en vies de solució diplomàtica".

S'afegix, no obstant, que és indispensable que en el moment que s'inicien les negociacions que les tropes d'ambdues parts embenen les armes.

El senyor Horinushi ha posat de relleu aquest punt en una conversa que ha celebrat amb l'encarregat d'Afers soviètic, senyor Smetanin.

Segons les darreres informacions, el foc ha cessat totalment en el sector litigiós, i s'afirma que la situació fa esperar que les negociacions podran continuar a Toquio o Moscou. — Fabra.

L'OPINIO JAPONESA ES CALMA

Toquio, 6. — Després d'estudiar la contesta del senyor Litvinov sobre la conferència de representants dels Ministres de la Guerra estrangers, el ministre d'Afers Estrangers ha celebrat al senyor Shigemitsu noves instruccions encaminades a la continuació de les negociacions.

Es pot veure una altra indicació de la millora experimentada en la situació en el fet que les notícies relatives a Xang-kufeng i les converses de Moscou ja no apareixen més que en les segones pàgines dels periòdics, i sense cap comentari. — Fabra.

L'AMBAIXADOR JAPONES HA REBUT NOVES INSTRUCCIONS

Toquio, 6. — El Govern japonès ha tramès noves instruccions al seu ambaixador a Moscou, senyor Shigemitsu, immediatament després d'haver-se rebut al Ministeri de Relacions Exteriors la referència oficial de l'entrevista Litvinov-Shigemitsu, celebrada recentment.

Als cercles oficials es guarda reserva sobre el contingut de les noves instruccions. — Fabra.

ELS AMBAIXADORS D'ITALIA I ALEMANYA MANIOBREN A TOQUIO

Toquio, 6. — El general Ott, ambaixador d'Alemanya, i el senyor Anicetti, ambaixador d'Itàlia, han visitat separatament aquest matí el senyor Horinushi, sots-secretari de Relacions Exteriors. — Fabra.

LA PREMSA FRANCESA

París, 6. — Comentant la qüestió sovièto-japonesa, el senyor De Kérillis, diputat de dreta i director del periòdic "L'Espresso" escriu en aquest diari:

"El conflicte sovièto-japonès ens sumeix una vegada més en un abisme de contradiccions en el qual estem lluitant des de fa tant de temps, amb motiu d'altres problemes mundials. Veuïem amb gran horror triomfar el comunisme en l'immens continent asiàtic, però veuïem també amb majors horror i inquietud triomfar el feixisme japonès, el qual amb tota evidència associa els seus esforços amb l'èxit Berlín-Roma. Tot el més, la victòria dels grocs seria un cop mortal al prestigi de França i Anglaterra, potències imperials. I això, com deia el conservador d'extrema dreta, Churchill, a la Cambra dels Comuns, fa uns quants dies, la Unió Soviètica defensa a l'Àsia els seus interessos d'Anglaterra i, d'una manera general, de la raça blanca."

A "Le Populaire", escriu Leroux: "En la premsa existeix una tendència a atribuir l'atac japonès del 31 de juliol a una iniciativa del comandament militar japonès, local. Som molt escèptics quant a aquesta versió. No cal oblidar que el 20 de juliol Shigemitsu "exigí" l'evacuació immediata de la regió objecte de litigi, per les tropes soviètiques i afegeí que d'altra manera "el Japó es veuria obligat a recórrer a la força". El recurs a la força tingué lloc el 31 de juliol. El Govern japonès intenció repetir el cop que realitzà amb èxit pel juny del 1937 a les illes Amour, però tota amb una resistència que li imposava la lluita, amb la qual no complava el Japó. — Fabra.

HANQUEU NOVAMENT BOMBARDEJADA. GRANS ZONES DE LA CIUTAT S'HAN INCENDIAT

Hanqueu, 6. — La ciutat ha sofert avui una nova criminal agressió dels avions japonesos.

Vint-i-set avions de bombardeig i vint-i-set de caça japonesos han bombardejat a les 11:40 del matí la ciutat. El bombardeig ha començat a l'aeròdrom, però molt aviat han caigut bombes als barris obrers de Hanqueu.

Nombroses cases de fusta s'han incendiat, propagant-se ràpidament les flames. Es tem que el nombre de víctimes sigui molt elevat, donada l'extensió que ha pres el bombardeig i la rapidesa amb què s'han propagat els incendis.

L'aviació xinesa ha sortit immediatament en persecució i castig dels avions atacants, i ha aconseguit ferir fugir. Les bateries de defensa antiaèria han actuat amb gran intensitat. — Fabra.

EL JAPÓ ACCEPTA LA DELIMITACIO ACTUAL DE LES FRONTERES I ES COMPROMET A RETIRAR LES TROPS AL MATEIX TEMPS QUE HO FACI LA U. R. S. S.

Toquio, 6. — S'ha publicat un comunicat donant compte d'haver-se rebut notícies oficials referents a la visita efectuada per l'ambaixador nipo a Moscou, senyor Xigemitsu, al comissari del Poble de Relacions Exteriors, senyor Litvinov.

Les maniobres aèries angleses

Hi han intervingut 350 avions de caça i 600 de bombardeig; 400 artilers antics i 16.000 de l'exèrcit

Londres, 6. — Com si efectivament es tractés d'un cas de guerra, s'han iniciat les maniobres dels efectius aèris d'Anglaterra, man obres que es concepcien de molt importants, ja que s'hi assagen en conjunt els materials produïts seguint el pla previst per al rearmament. Se suposava que una potència imaginària, Eastland per a cas, tenia presentat un ultimàtum que venia a les deu del matí. Se suposava, així mateix, que poc després de l'hora indicada s'iniciarien les atacs esperant-se l'arribada d'avions procedents de la direcció de la mar del Nord.

Un factor amb el qual no s'havia comptat ha fet que l'acció ofensiva no s'efectués sinó uns quants minuts després de la prevista. Efectivament, una densa boira que s'estenia pel país, ha impedit que la batalla començés abans de les dues de la tarda.

Trenta-sis esquadres, amb un conjunt de 475 avions, han pres part en l'acció representant forces d'Eastland. Tots els aparells corresponien als tipus del rearmament i eren nous.

La defensa aèria ha intervingut en les operacions amb 350 avions de caça i 600 de bombardeig. Quatre mil homes de l'artilleria antiaèria i 16.000 de l'exèrcit han intervingut en les maniobres defensives, en les quals s'han experimentat els més moderns aparells i recentis invents amb ella relacionats.

La DECA no s'acotetà d'empransa en la defensiva, sinó que en determinat moment ha pres l'ofensiva. Alguns aparells de bombardeig han sortit per a atacar les forces aèries de la Eastland.

Es té la impressió que aquestes maniobres han estat organitzades per a donar la sensació al poble britànic que es troba degudament protegit davant l'eventualitat de possibles atacs aèris. — Fabra.

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

Calma al front de l'Ebre
Al front de Llevant les nostres forces han conquistat brillantment les cotes 1830 i 1627

La nostra aviació ha abatut tres aparells facciosos
L'aviació rebel bombardeja València
ELS COMUNICATS OFICIALS

FRONT DE L'EST. — A la zona de l'Ebre s'ha combatut amb menys intensitat que en jornades anteriors.

Per foc antierri han estat abatuts un "Savola 81" i un bimotor "Dornier"; han estat capturats dos dels tripulants de l'últim aparell, un capità i un alferes, ambdues de nacionalitat alemanya.

En les últimes hores d'ahir els nostres caçes entaularen combat amb dues esquadres d'avions enemics, un de "Fiat" i l'altre de "Messerschmidt", i aconseguien tornar-se un, que caigué incendiat. Els aparells republicans tornaren sense novetat.

FRONT DE LLEVANT. — Les tropes espanyoles han rectificat a avantguarda llur lluita a la zona dels Monts Universals, conquistant brillantment les cotes 1830 i 1627.

L'aviació dels invasors ha actuat intensament contra les nostres posicions del nord de Guadalquivir.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIO

A les 11:23 d'ahir deu trimotors "Junker" sobrevolaren els barris marítimes de València, on llançaren un centenar de bombes de gran pes que ocasionaren ferides greus a una dona i escassos danys per explotar quasi totes a l'aigua.

E. Dr. Negrin felicita l'Exèrcit de L'evant

València, 6. — El Cap del Govern ministre de Defensa Nacional ha (ramés al general Miaja, un telegrama que diu així:

"Felicito la V. E. en nom meu els caps, oficials i tropes de l'Exèrcit de Llevant, la renacut i resistència dels quals durant les darreres jornades de l'ofensiva enemiga han permès el seu fracàs més rotund. La intel·ligència i enusitativa col·laboració de comandaments i tropes, comissaris i Estats Major, ha proporcionat a la República aquest triomf notable que posa de relleu la voluntat indestructible del nostre poble de defensar les llibertats a costa de tots els sacrificis."

EL BOMBARDEIG D'HANQUEU HA CAUSAT 110 VICTIMES

Hanqueu, 6. — De font oficial s'anuncia que a conseqüència del bombardeig registrat en aquesta ciutat aquest matí, han mort 100 pelsans i 10 soldats.

Es cita el cas que els avions xinesos que es trobaven a l'aeròdrom han pogut ésser salvats abans d'iniciar-se el bombardeig. — Fabra.

ELS XINESOS RESISTEIXEN AMB EXIT AL SNIPONS

Hanqueu, 6. — S'està combatent acarnissadament a les immediacions de Tabapu, a Liangtingho, i a la carretera de Xiansan a Ta-su. A la vora nord els japonesos han vist tallat el seu avanç per les inundacions, que han augmentat a conseqüència de les darreres pluges. A la vora sud del riu les tropes xineses disputen durament el terreny els japonesos, que pretenen ocupar les altures de l'oest de Kiukiang. — Fabra.

Els menjadors infantils

A la Secretaria del conseller d'Economia, senyor Joan Comorera, ha estat rebuda una lletra del comandament de la 44 Divisió i una altra de la Comandància principal d'Artilleria del 12 Cos d'Exèrcit oferint contribuir al sosteniment dels menjadors infantils i felicitant-lo ensems, per la tasca realitzada per l'esmentat Departament en l'obra dels menjadors.

Així mateix s'han rebut els següents donatius: Consell d'Empresa dels Magatzems "El Siglo", 2.000 pessetes; Josep Ferrer, 400; i els components de la Comandància d'Enginyers del XII Cos d'Exèrcit, integrada pels Batallons d'Obres i Fortificacions números 37 i 10, Batalló de Sapadors número 3; i personal de la Comandància, la quantitat de 4.914,65 pessetes i els següents queviures: 100 quilos de patates, 150 de llegums; 160 pans i 35 quilos de sucre.

TXECOSLOVAQUIA

Lord Runciman creu que l'arrel del mal està en el mal-estar econòmic

I proposaria la reorganització de la conca danubiana amb la col·laboració d'Alemanya i d'Itàlia

Praga, 6. — Res no ha transparat del que s'havia tractat en les conferències celebrades ahir per Runciman. No obstant, per informes de bon origen s'ajusten creure que Runciman s'interessa particularment de les qüestions econòmiques cercant el que ha volgut anomenar la "rel del mai".

El conseller anglès creu que a causa està en gran part en crisi econòmica que, desenvolupant l'atur forçós i el malestar a les regions a'emanyes de Txecoslovàquia, condueix els sudetes a ocupar-se de política més que d'economia, i provocant la misèria ha creat un terreny favorable a la propaganda nacional-socialista.

La presència del senyor Ashton Watkin, cap del Departament d'Economia del Foreign Office i les seves entrevistes amb el ministre de l'Economia britànica confirmen la impressió que segons l'opinió dels mediadors anglesos sense una solució política no es concep sense emprendre abans una acció econòmica que comprendria, sens dubte, la reorganització de la conca danubiana amb la col·laboració d'Alemanya i d'Itàlia. — Fabra.

LA PREMSA SUDETA ELOGIA EL MEDIADOR

Londres, 6. — Lord Runciman surt avui de Praga per al seu descans de fi de setmana, i els seus col·laboradors rebran els representants dels alemanys sudetes. Aquests, en el seu organ, elogiaren Lord Runciman i diuen que col·laboraran amb ell.

Continuen les reunions ministerials per a la redacció de l'Estatut de les nacionalitats, i les negociacions amb les minories.

La premsa txecoslovaca continua manifestant la seva emoció davant l'actitud provocativa de la premsa alemanya. — Agència Espanya.

ELS ALEMANYES FAN PLAT DE QUAISEVOL COSA I NO ES MIREN ELLS

Praga, 6. — L'agència CTK posa de relleu en un comunicat que la propaganda estrangera explota el fet que uns avions txecs frangejaren accidentalment la frontera a la regió de Glatz i posa de relleu que la possibilitat d'errors en l'orientació, a causa de les males condicions atmosfèriques, durant els entrenaments dels alumnes pilots, queda demostrada per l'aterratge de tres avions alemanys en territori txecoslovac. El 21 de juny, a l'aeròdrom militar de Pilsen; el 27 de juny, al poble de Piana (Bohèmia), i el 12 de juliol a l'aeròdrom militar de Kutna.

L'agència CTK acaba dient: "Hi ha lloc a afegir que les zones

Els germans Tharaud deixen en mal lloc els italians i la geografia

SEGONS ELLS, ELS FACCIOSOS TENEN TORTOSA PER UN GRAN PORT

París, 6. — Els germans Jean i Jerome Tharaud són dos escriptors, millor dit un sol escriptor, francament franquistes. Tharaud ha visitat altra vegada l'Espanya facciosa, i escriu al "Figaro" d'aquest matí un article molt ploteesc, però que als italians no els farà gaire gràcia, sobre les operacions durant la passada ofensiva dels franquistes per arribar a la mar.

"Els bascos que dirigeixen l'atac — diu — són actualment les milles tropes del món. En dos dies arribaren fins als ravalers de Tortosa. Llavors, per cavallerisat, Franco decidí deixar als "Fletxes negres" l'honor de penetrar els primers a la ciutat. Es donà l'ordre d'atac, i els "Fletxes negres" substituïren els "Fletxes blancs" de l'altre camí. Però durant la nit els defensors de Tortosa, informats del canvi, desencadenaren una furiosa ofensiva, i rebutjaren els italians fins a dotze quilòmetres, és a dir, fins a Xerta. Calgué esperar tres setmanes per a organitzar una nova operació; però aquesta vegada no en direcció de Tortosa, sinó més al sud, en direcció a Vinaròs. Però no era Vinaròs, petit port sense importància, el que interessava, sinó Tortosa, gran port, on pot estacionar una esquadra i amenaçar Barcelona i València. A Saragossa, al Gran Hotel, on quatre o cinc periodistes dormen a la mateixa habitació, els meus amics espanyols anomenaven a això un "nou Guadalquivir". "No" — els contestava jo, tractant de fer-los considerar les coses des d'un punt de vista més pacífic. — "A Santander els italians han tingut èxit, a Tortosa han fracassat; es tracta de la guerra i de les seves possibilitats". Però els meus amics espanyols no volien entendre res, i així en fa reflexionar molt sobre la cordialitat de les futures relacions italo-espanyoles. — Agència Espanya.

ITALIA I ALEMANYA LLUREN ALS FACCIOSOS TOT EL MATERIAL BÈLIC QUE CONSIDEREN INDISPENSABLE, PER A DESPRÉS COBRAR-SE A COSTA DE LA NOSTRA TERRA. LA REPÚBLICA, A LA QUAL HOM DISPUTA ELS SEUS DRETS LEGÍTIMS, HA DE VALER-SE DELS SEUS PROPIS MITJANS PER RECONSTRUIR-LOS. AJUDA-LES ESENTANT UN DELS MÉS ENTUSIASTES COL·LABORADORS DE LA RECUPERACIO. TELÈFON 54978.

LES MANIOBRES AERIES DE CELAKOWITZ

Es produeix una col·lisió entre dos avions de caça i cauen a terra

Praga, 6. — Durant unes maniobres aèries efectuades a Calakowitz, dos aparells de caça han entrat en col·lisió mentre volaven i han caigut a terra des d'una altura de tres mil metres.

Un dels pilots ha pogut salvar-se llançant-se a l'espai en paracaigudes; el seu company ha mort en estavellar-se l'aparell contra la terra. — Fabra.

EL PRESIDENT BENES ALS AMBAIXADORS DELS EE. UU.

Praga, 6. — Els ambaixadors dels Estats Units a Berlín i Praga, senyors Hugh Wilson i Wilbur Carr, respectivament, han estat rebuts pel president Benes. Després també han estat rebuts pel ministre d'Afers estrangers,